

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010296
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010296.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti odsúdenému M. D., narodenému dňa XX. O. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného Jozefa Németha proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 2. marca 2018, č. k. 34PP/14/2018 - 28, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. D. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 2. marca 2018, č. k. 34PP/14/2018 - 28 bola (v zmysle § 415 ods. 1 Trestného poriadku) podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) zamietnutá žiadosť odsúdeného M. D. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom sp. zn. 2T/86/2016 zo dňa 12.04.2017.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne (citácia):

„Dňa 31.01.2018 bola na tunajší (okresný) súd doručená žiadosť odsúdeného M. D. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odôvodňoval tým, že v danom čase má splnené všetky zákonné podmienky pre podmienkové prepustenie, vo výkone trestu sa správal riadne, uvedomil si svoje správanie voči manželke ktoré už oľutoval, v súčasnosti si nepripúšťa opätovné nevhodné správanie sa voči manželke a preto žiada, aby rozhodol súd o jeho žiadosti kladne.

Odsúdený v súčasnosti vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Dunajská Streda, sp. zn. 2T/86/2016 zo dňa 12.04.2017, za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.2 Tr. zák., v trvaní 3/tri/ roky, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Lehota podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona uplynula dňa 06.02.2018 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 06.02.2019.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 22.02.2018 súd (I. stupňa) zistil, že odsúdený M. D. bol dňa 26.09.2017 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav“) na ďalší výkon trestu. Po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza doposiaľ.

Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni, neboli zaznamenané žiadne negatívne poznatky.

Správanie a vystupovanie menovaného v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje, v kolektíve spolu odsúdených vystupuje nekonfliktne. V osobných veciach si udržiava primeraný poriadok. Chodí riadne upravený a ustrojený. V dodržiavaní hygienických zásad sa neobjavujú nedostatky. Nie je poverený výkonom funkcie z radov odsúdených. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný.

Počas výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. V čase osobného voľna sleduje televízne vysielanie, hráva spoločenské hry a číta dostupnú literatúru. Sporadicky sa zapája do spoločenských a záujmových aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej

činnosti na oddiele. Pracovne zaradený nie je zo zdravotných dôvodov. Podľa potreby sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích spoločných priestorov ústavu.

Menovaný bol vychovávaný v úplnej rodine. Otec: M. D.; matka: O. D., rod. Z.. Má dvoch starších súrodencov. Po ukončení základnej školy sa vyučil za murára. Vystriedal viacero zamestnaní. Od roku 2008 je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku. Je ženatý, otec dvoch maloletých detí. Vyživovaciu povinnosť si nahlásil. Sociálny kontakt počas výkonu trestu udržiava s rodičmi, manželkou a deťmi formou korešpondencie, návštev a telefonovaním.

Odsúdený nie je zradený do skupinových foriem práce. V individuálnej práci sa u odsúdeného stavia na jeho kooperatívnom a rešpektujúcom nastavení, v záťaži sa volí viac suportívny prístup. Aplikuje sa protialkoholická osveta. Možno konštatovať, že odsúdený plní ciele programu zaobchádzania.

Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania priaznivá. Trestná minulosť odsúdeného, vid'. odpis registra trestov. V súčasnosti nie je voči menovanému vedené ďalšie trestné stíhanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ÚVTOS konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, pričom jeho podmiennečné prepustenie odporúča.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ vrátane spomenutého odsúdenia 1-krát súdne trestaný.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanom návrhu, chcel by sa vrátiť domov k manželke a deťom., príp. k matke. Trestnú činnosť ľutuje. Odmeny vo výkone trestu nezískal z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie, má za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky. Poukázal na skutočnosť, že odsúdený sa nemohol zapájať do činností v ústave z dôvodu jeho zdravotného stavu a tým mu bolo aj znemožnené dosahovať lepšie výsledky a hodnotenia. Žiada preto, aby bol odsúdený podmiennečne prepustený a aby mu bola uložená skúšobná doba, ktorú necháva na úvahu súdu.

Zástupca ÚVTOS uviedol, že nakoľko je odsúdený iba krátko vo výkone trestu, nemal možnosť získať disciplinárne odmeny. Inak zotráva na záveroch hodnotenia.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnuť z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok. Napriek záveru hodnotenia riaditeľa ústavu, že možno konštatovať, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a je teda odporúčaný na jeho podmiennečné prepustenie, poukázal na niekoľko skutočností. V prvom rade na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, pre ktorú sa odsúdený aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a ktorá bola oboznámená na verejnom zasadnutí prečítaním príslušného rozsudku. V ďalšom rade poukazuje na skutočnosť, že odsúdený sa v ústave nachádza, tak ako bolo dnes spomenuté od mesiaca september 2017, napriek tomu, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, zároveň nie je ani zaradený na pracovnú pozíciu. Na záver rovnako poukazuje na skutočnosť, že o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie súd rozhoduje iba krátko po uplynutí lehoty ustanovenej zákonom, čo znamená, že odsúdenému ešte je potrebné vykonať jednu tretinu jeho trestu. V tomto prípade hodnotí žiadosť odsúdeného v tomto čase ako podanú predčasne a s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol jeho žiadosť zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd (I. stupňa) po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením riaditeľa ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta, osobným spisom odsúdeného, nariadením výkonu trestu, rozsudkom OS Dunajská Streda, sp. zn. 2T/86/2016 zo dňa 12.04.2017 a odpisom registra trestov zistil, že návrh nie je dôvodný, nakoľko u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienčného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky, a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd (I. stupňa) k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak ani jedna materiálna podmienka, nakoľko od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ani svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne polepšenie.

Podmienku predpokladu, že bude odsúdený viesť po prepustení z výkonu trestu riadny život súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Je dôležité poukázať na to, že odsúdený síce nebol v minulosti /pred predmetným odsúdením/ súdne trestaný, no súd (I. stupňa) má za to, že vzhľadom na charakter a špecifiká predmetnej trestnej činnosti by podmienčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Z oboznámeného odsudzujúceho rozsudku OS Dunajská Streda, sp. zn. 2T/86/2016 zo dňa 12.04.2017 totižto vyplýva, že odsúdený v bode 1/ rozsudku spáchal predmetnú trestnú činnosť tým, že v presne nezistených dňoch mesiaca august 2015, v mieste trvalého bydliska v obci C., v rodinnom dome číslo XXX, aspoň 4 krát týždenne bol agresívny na svoju manželku E. R., pričom ju bezdôvodne sácal, udieral, vulgárne sa jej vyhrážal že je „smradľavá kurva, nech idú smrti na kokot“, niekoľko krát denne jej naznačoval že ju chce udrieť, pričom sledoval jej reakciu narážal do nej, bezdôvodne búchal po stole, trieskal po dverách a hlasno kričal, pričom v presne nezistený deň v mesiaci august 2015 vo večerných hodinách, v čase okolo 21.00 hod. v mieste trvalého bydliska na poškodenú E. R.Ú. opätovne hlasno kričal a žiadal od nej, aby zmizla pre deti a doniesla ich domov, začal na ňu pľuť, otvorenou dlaňou ju udrel do ľavej časti tváre, na čo poškodená zo strachu odišla do kúpeľne, kde za ňou prišiel, niekoľko krát ju udrel päťami oboch rúk a kopal ju do celého tela, v dôsledku čoho pred ním poškodená utiekla do spálne a ľahla si na posteľ, pričom obvinený ju z postele skopol na zem, na čo poškodená pred ním odišla do obývacej izby, kde si ľahla na pohovku, kde ju opätovne obvinený vyhľadal a dvakrát ju udrel do zadnej časti tela, v dôsledku čoho mu obvinená zo strachu povedala, že zavolá políciu, načo jej obvinený uviedol, že ten trest, ktorý dostane uplynie a keď bude prepustený, tak ona a ich dve deti zdochnú, čím je spôsobil modriny na celom tele, a následne presne nezistený deň mesiaca november 2015, vo večerných hodinách, v čase okolo 21.00 hod. v mieste trvalého bydliska v obci C., C. W. A. Č.XXX, v letnej kuchynke obvinený pristúpil k poškodenej E. R. a začal jej vulgárne nadávať „piča tvojej matky, kokot tvojho otca“, následne išiel za poškodenou do špajze, kde jej do ucha zakričal „piča tvojej matky“, pričom v ruke držal kuchynský nôž, ktorým ju ohrozoval a súčasne zastráňoval slovami „bojíš sa, zdochneš, aj tak sa nedožiješ štyridsiatky“,

Z vyššie uvedeného /skutkovej časti pod bodom I. rozsudku/ je teda zrejmé, že odsúdený už vopred avizoval, k čomu v prípade jeho potrestania za spáchanú činnosť a následného prepustenia dôjde, resp. môže dôjsť, preto má súd (I. stupňa) za to, že z hľadiska preventívnej funkcie trestu by bolo predčasným konštatovať, že doposiaľ vykonaný trest dostatočne splnil svoju preventívnu funkciu, ktorá spočíva mimo iného i v zabránení páchatel'a konať spôsobom odporujúcim zákonu tak, ako to vyplýva z odsudzujúceho rozsudku.

V tejto súvislosti súd (I. stupňa) poukazuje aj na prebiehajúce /do času vyhlásenia uznesenia tunajšieho súdu dňa 02.03.2018 doposiaľ neprávoplatné/ civilné konanie Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. pod sp. zn. 14C/62/2017-4, ktorým uznesením Okresného súdu Dunajská Streda z 19. decembra 2017 č. k. 14C/62/2017-4 súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým v bode I. uložil

žalovanému /M. D., nar. XX. O. XXXX, trvalo bytom S. s. č. XXX/, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu č. XXX nachádzajúceho sa v obci S., zapísaného na LV č. XXX, okres Dunajská Streda, obec S., katastrálne územie S.; v bode II. uložil povinnosť žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 3 metre s výnimkou úkonov žalovaného v rámci trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch;

I z vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí bolo zrejmé, že sa nechystá rešpektovať súdne rozhodnutie o neodkladnom opatrení/ ktoré samozrejme v rámci konania o svojom podmieničnom prepustení neuvádzal/, ale chce sa vrátiť k manželke a deťom a až následne na otázku obhajcu odsúdený uviedol, že sa môže vrátiť aj k mamičke, čo súd považuje za účelové a tendenčné s cieľom dosiahnuť svoje podmieničné prepustenie aj napriek skutočnostiam uvedeným vyššie. Je teda zjavné, že i civilný súd predmetným rozhodnutím vzhľadom na dôvody, pre ktoré zakázal akýkoľvek stret odsúdeného s jeho manželkou poškodenou a teda vzbudilo to i u tohto súdu možné obavy z príp. opakovania resp. vykonania vyhrážok tak, ako to bolo popísané vyššie.

Na záver má súd (I. stupňa) za potrebné uviesť, že i samotné podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam /v danom prípade je to i preventívny účel uloženého trestu/ je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať. Súd (I. stupňa) má tiež za to, že odsúdený ani svojim správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie, ktoré by svedčilo o jeho náprave, nakoľko doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani jedenkrát, čo svedčí len o tom, že sa len formálnym spôsobom prispôbil režimu výkonu trestu odňatia slobody, neprejavuje žiadnu výraznú snahu o preukázanie polepšenia / príp. vykonávaním akýchkoľvek prác navyše/ a preto je podľa názoru súdu (I. stupňa) potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré zabezpečia jednak jeho dôslednú prevýchovu a tiež zabránia možnému naplneniu avizovaného konania odsúdeného tak, ako je to uvádzané i v skutkovej časti rozsudku.

Súd (I. stupňa) na základe vyššie uvedeného žiadosť odsúdeného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.“

Proti tomuto uzneseniu podal, po porade so svojim obhajcom, v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený M. D., pričom prítomný prokurátor sa práva podať sťažnosť proti napadnutému uzneseniu na verejnom zasadnutí dňa 2. marca 2018 výslovne vzdal.

JUDr. PhDr. Ing. Štefan Neszméry, LL.M., PhD., obhajca odsúdeného M. D., sťažnosť odôvodnil písomným podaním zo dňa 15. mája 2018 v rozsahu č. I. 39 - 40 spisu nasledovne (citácia):

„Okresný súd Trnava na verejnom zasadnutí, dňa 02.03.2018, uznesením rozhodol o zamietnutí žiadosti obvineného o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp.zn.: 2T/86/2016 dňa 12.04.2017.

V rámci rozhodovania o žiadosti odsúdeného súd (I. stupňa) prezisťoval okolnosti odsúdeného a jeho správania v rámci doterajšieho trestu výkonu trestu odňatia slobody. Podľa správy ÚVTOS Hrnčiarovce, odsúdený splnil všetky nevyhnutné náležitosti podmieňujúce prepustenie z väzby, resp. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou samostatne odporučil prepustenie odsúdeného z výkonu trestu. Rovnako odsúdený v rámci svojho výsluchu riadne oľutoval spáchanie skutku a prejavil snahu po náprave. Poukazujeme na skutočnosť, že odsúdený ma so svojou rodinou dobrý vzťah a možno od neho očakávať že povedie po prepustení riadny život.

Súd (I. stupňa) v rámci rozhodovania o podmieničnom prepustení konštatoval že zo strany odsúdeného nedošlo k splneniu materiálnych podmienok na prepustenie v zmysle § 66 Trestného zákona, a to najmä z dôvodu že od odsúdeného nemožno očakávať že povedie riadny život. Súd (I. stupňa) taktiež konštatoval že podmieničným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Súd (I. stupňa) zároveň poukázal na spáchaný trestný čin a súdne konanie z neho vyplývajúce, pričom súd poukázal na tvrdenia odsúdeného ktorý sa mal vyhrážať poškodenej zabitím po výkone prípadného trestu.

S takýmto konštatovaním súdu (I. stupňa) sa nemožno stotožniť. Máme za to, že materiálne podmienky v čase rozhodovania o žiadosti odsúdeného boli splnené. Nemožno sa stotožniť s rozhodnutím súdu (I. stupňa), nakoľko máme za to, že materiálne podmienky je potrebné skúmať z aktuálneho hľadiska, oddelene, t.j. v čase kedy sa rozhoduje o prepustení odsúdeného, a súd by nemal zakladať odôvodnenie rozhodovania len na výroku odsúdeného v rámci spáchaného skutku. Sme názoru,

že správa ÚVTOS tvorí dostatočný podklad na rozhodovanie o splnení materiálnych podmienok podmiennečného prepustenie.

Rovnako sa domnievame, že ak súd (I. stupňa) poukazuje na jeden zo základných účelov trestu spočívajúci v ochrane spoločnosti, je potrebné vziať do úvahy aj ďalší nemenej dôležitý účel trestu odňatia slobody a tým je náprava a prevýchova odsúdeného, ku ktorej už v rámci vykonaného trestu došlo .

Súd (I. stupňa) v rámci konania poukázal aj na uložené neodkladné opatrenie na základe ktorého má odsúdený uloženú povinnosť nepribližovať sa na k poškodenej(žalobkyni) na vzdialenosť kratšiu ako 3 metre, pričom súd (I. stupňa) skonštatoval že z vyjadrení odsúdeného vyplýva že sa nechystá rešpektovať súdne rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Máme za to, že takéto konštatovanie súdu (I. stupňa) je nadnesené, pričom súd sám odsúdený konštatoval že má možnosť ísť bývať aj k svojim rodičom, teda má splnené podmienky pre život na slobode a nemá záujem sa k poškodenej približovať. Poukazujeme na skutočnosť, že súd (I. stupňa) disponuje prostriedkami spočívajúcich v primeraných obmedzeniach a povinnostiach v zmysle § 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona, ktoré mohli byť odsúdenému uložené s cieľom ochrany spoločnosti.

Máme za to, že sú riadne splnené formálne aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu, pričom odsúdeným doteraz vykonaný trest odňatia slobody ako trest ultima ratio, považujeme za dostatočný na jeho nápravu a riadny život v spoločnosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem aby konajúci súd uznesenie zrušila podľa § 194 ods.1 písm. b) Trestného poriadku uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Odsúdený M. D. v písomných dôvodoch vlastnoručne koncipovanej sťažnosti vytkol okresnému súdu, že tento vôbec neprihliadol na jeho zdravotný stav, nakoľko je 55% invalidný dôchodca a vo výkone trestu odňatia slobody nemôže vykonávať žiadnu prácu. Iba z tohto dôvodu nedostal žiadnu disciplinárnu odmenu. S manželkou i deťmi komunikuje, sú v telefonickom kontakte. Sťažnosťou sa preto domáha svojho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Prokurátor sa k obojom dôvodom sťažnosti odsúdeného M. D. nevyjadril.

Krajský súd v Trnave z podnetu podanej sťažnosti v intenciách § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného M. D. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade zhromaždeného spisového materiálu a dokazovania vykonaného predpísanou formou dospel na verejnom zasadnutí k tomu hodnotiacemu záveru, že odsúdený M. D. nespĺňa podmienky vyžadované ustanovením § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vecne správne špecifikované súdom prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Senát Krajského súdu v Trnave ako sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu plne osvojuje a v rámci postupu svojho konania na ne ako na správne v celom rozsahu odkazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov. Aj podľa zistení sťažnostného súdu odsúdený M. D. nespĺňa podmienky predpokladané v ustanovení § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. z hľadiska materiálnej stránky.

Za tejto situácie je jeho náprava a prevýchova pobytom na slobode po predčasnom podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody problematická. Ochrana ostatných členov spoločnosti, predovšetkým však manželky a oboch detí odsúdeného, si vyžaduje u odsúdeného M. D. ďalší výkon trestu odňatia slobody.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného M. D. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.